

COMUNICARE CU ȘI DESPRE COPILII CU DIZABILITĂȚI

“Diferit nu Inferior”

- Dizabilitatea îi face pe copiii diferiți, nu inferiori.
- Este important ca toate întrebările adresate de copii să-și găsească răspuns. Ne dorim să înțeleagă că este mai bine să întrebi decât să ignori.
- Uneori întrebările copiilor vin cu îngrijorări. Nu încercați să minimalizați îngrijorarea lor dar calmați-o.
- Dați un răspuns pozitiv care să le satisfacă curiozitatea dar să le calmeze și îngrijorarea.
- Nu intrați în detalii nenesecare.
- Încercați să faceți legătura cu ceva ce îi este copilului familiar și care să îl ajute să înțeleagă.
- Dacă sunt întrebări la care nu știți să răspundeți, acceptați întrebarea precum și îngrijorarea copilului și spuneți-i că veți întreba/vă veți documenta și îi veți oferi un răspuns. Este important ca acest răspuns să existe chiar dacă întârzie.
- Încercați să subliniați asemănările între copiii tipici și copiii cu dizabilități.

De evitat...

Termeni denigratori

Handicapat, Retardat, Redus, Redus mintal, Debil mintal, Nebun, Nebunie, Deranjat mintal, Mongoloid, Epileptic, Diform, Diformitate, Bâlbâit etc.

Termeni ce implică suferință sau inferioritate

Se preferă evitarea termenilor ce duc cu gândul la suferință sau inferioritate precum: boală/bolnav, defect/greșeală/eroare, lovit de boală, victimă, năpăstuit etc.

Sugestie

Deși nu este considerată eronată utilizarea termenului “normal” se înclină către înlocuirea lui cu termenul “tipic” (Ex. “Copil tipic” în loc de “Copil normal”)